

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

29 styczeń 2020

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XII, NUMER 523

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 30.01.2020 r.

Kontynuujemy pracę ze Słowem Bożym. Towarzyszy nam dalej Ewangelia wg św. Jana.

1. Postaw się w obecności Pana, uświadamiając sobie przed Kim stoisz i z Kim masz rozmawiać.
2. Przy pomocy umysłu, wyobraźni, pamięci usiłuj odnaleźć się w rozważanej scenie ewangelicznej i spotkać osobiście z Jezusem, słuchając Jego pouczeń skierowanych do Ciebie, przyglądając się Jego działaniu, by pozwolić Jemu zadziałać w Twoim życiu.
3. Sformułuj modlitwę przy pomocy treści przeczytanej perykopy w dowolnej formie.
4. Zadanie, wskazówka lub komentarz w tabeli
5. Do jakich działań, czynów, dzieł czujesz się przynaglony przez to Słowo?
6. Zapisz swoje postanowienie, by wieczorem zrobić rachunek sumienia z wypełnienia Bożego wezwania płynącego z tego słowa.
7. Przeczytaj wskazany na dzień fragment Katechizmu Kościoła Katolickiego.

Na owocną pracę formacji ze Słowem Boga, błogosławię +

ks. Damian, Pasterz

Dzień	Fragment Ewangelii	KKK
Czwartek	J 17,1-5	2129-2141 nie będziesz czynił rzeźby + skrót

Jest to jakby okno, które otwiera nam Ewangelia na najbardziej intymne Ja Jezusa. Dominującym tematem jest Chwała Ojca i Syna oraz nas Jego braci. Już od czasów starożytnych modlitwa ta określana była jako „modlitwa arcykapłańska” – rozdział 17. Określenie to jest prawdziwe, ale tu ofiary kapłańskie ustępują miejsca Barankowi Bożemu, Modlitwa ta może być odczytana jako Janowa wersja „Ojcze nasz”. Jeśli porównamy ją z wersją Mateuszową modlitwy „Ojcze nasz” (Mt 6,9b-13), znajdziemy liczne odpowiedniki. Bóg nazwany jest „Ojcem” sześć razy (w. 1.5.11.21. 24.25; por. Mt 6,9b) i mieszka w „niebie” (w. 1; por. Mt 6,9b). Mowa jest o Jego „imieniu” (w. 6.11.12.17.19.26; por. Mt 6,9c) i wspomniany jest dar życia wiecznego (w. 2—3), który równoznaczny jest z prośbą Mateusza „Niech przyjdzie Twoje królestwo” (Mt 6,10a). „Chcę, aby także ci, których mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę Moją, którą Mi dałeś, bo umiłowalesz mnie przed założeniem świata” (w. 24), odpowiada „Niech Twoja wola się spełnia na ziemi, tak jak w niebie” (Mt 6,10b). Nacisk położony na słowo „dawać” (zachodzi siedemnaście razy: w. 2 trzykrotnie, w w. 4.6 dwukrotnie, w w. 9.11.12.14.22.24 dwukrotnie), przypomina „Naszego chleba powszedniego daj nam dzisiaj” (Mt 6,11). Mamy wzmiankę o oderwaniu od świata, zachowaniu Słowa, przynależności do Syna i Ojca (w. 6—11) i zjednoczeniu w miłości (w. 20—23), które uściślają przebaczenie otrzymane i dawane (por. Mt 6,12a.12b). Modlimy się wreszcie o pomoc w pokusie, aby nikt nie zagubił się (w. 12; por. Mt 6,13a), i zachowanie od złego (w. 15; por. Mt 6,13b). *Jezus* jest Synem, który objawił światu imię Boga jako Ojca. Po dopełnieniu swej misji powraca do Ojca, który Go posłał. *Kościół* jest wspólnotą tych, którzy widzieli chwałę Jednorodzonego. Znając Jego i Ojca, posiadają życie wieczne.

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia
Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska
Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski
V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz
V-ce lider

Animatory diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Paškiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Wojciech Wojdyło
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Piątek	J 17,6-19	2142-2149 Imię Pana jest święte
<p>Syn błogosławi Ojca za to, że w Nim dokonało się objawienie Jego chwały światu. Równocześnie jednak prosi (w. 9bis.15.20) i pragnie (w. 24) tego, o co prosi, aby Jego uczniowie żyli i dawali świadectwo temu, co w Nim już się dokonało. Fakt, że już wspólnota uczniów uczestniczy w Chwale, nie zawiera w sobie jakiegoś tryumfalizmu świeckiego. Jest to tryumf miłości, Boga, który stał się sługą człowieka. W centrum modlitwy stoi „jedność” uczniów obecnych i przyszlých. To dar Syna, który czyni nas synami i braćmi. Gdy Jezus odchodzi, uczniowie pozostają w świetle. Nie są jednak „ze” świata: są własnością Boga (w. 6.9), należą do Ojca jako synowie i do Syna jako bracia. Jedność uczniów rozpatrywana jest jako dar: nie jest czymś, co można budować, ale przyjąć i zachować. Nasza „jedność” w miłości zakłada zawsze odmiennosc drugiego człowieka, nigdy jego unicestwienie. Plan ten napotyka przeszkodę ze strony naszych podziałów. Diabeł od wieków starał się poróżnić ludzi między sobą. Jego metodą jest jednoczenie „przeciwko” komuś, obcemu lub heretykowi, złemu lub odmiennemu. Dziś wprowadza także zamieszanie i podziały. Jezus postawiony został na świat, aby objawić Ojca, miłując nas tą samą miłością, jaką jest umiłowany przez Niego. <i>Kościół</i>, zjednoczony z Synem, kontynuuje misję Jezusa. Bóg jest miłością między Ojcem i Synem, człowiek jest Jego stworzeniem przeznaczonym do życia tą samą miłością. Bóg objawia się stworzeniu i je ubóstwia dla swej chwały i naszego zbawienia. Ta więź między braćmi jest w rzeczywistości kontynuacją w przestrzeni i czasie wcielania Syna.</p>		
Sobota	J 17,20-26	2150-2155 Imię Pana wzywane nadaremnie
<p>Komunia i odmiennosc przeciwstawiają się podziałowi i zlanu się jak życie i śmierć. Prawdziwa i życiowa więź między osobami, Kościołami i narodami istnieje jedynie wtedy, jeśli respektuje podział i odmiennosc. Ma to istotne znaczenie nie tylko dla istoty Kościoła i wiarygodności jego misji, ale też dla losu człowieka i jego człowieczeństwa. Dziś widzimy prośbę Jezusa za przyszlą wspólnotę (w. 20—26). Nasza przyszłość jako uczniów jest pewna, gdyż zakotwiczona jest w „chcę” Syna, które jest wolą Ojca: nikt nie wyrwie nas z Jego ręki. Syn „pragnie”, aby Jego uczniowie — i przez ich świadectwo wszyscy ludzie — byli tam, gdzie jest On, u Ojca, aby kontemplować Jego chwałę. <i>Jezus</i> pragnie, abyśmy byli z Nim tam, gdzie On przebywa, u Ojca. Daje nam poznać swoje imię, aby Jego miłość była także w nas. <i>Kościół</i> jest wspólnotą braci, która kontemlowała, rozpoznała i uczestniczyła w ciele Jezusa Chwałę Syna.</p>		
Niedziela	J 18,1-11	2156-2167 Imię chrześcijańskie + skrót
<p>Opowiadanie rozwija się w „ogrodzie”. Przypomina to ogród rajski, w którym Bóg umieścił człowieka (Rdz 2,8) i gdzie miało miejsce pierwsze starcie między prawdą i kłamstwem (Rdz 3,11). To, co tu się rozpoczyna, znajdzie zakończenie w innym ogrodzie, u stóp drzewa, które przywróciło życie człowiekowi (por. 19,41). Tam, blisko, będzie miało miejsce także spotkanie z Marią Magdaleną, będącą początkiem nowej ludzkości (por. 20,11). Tekst rozpoczyna się przedstawieniem z jednej strony Jezusa i Jego uczniów, z drugiej Jego połączonych wrogów (w. 1-3). W centrum stoi pytanie Jezusa, Jego objawienie oraz reakcja nieprzyjaciół (w. 4—7). Następuje niepokój Jezusa o uczniów (w. 8-9) i gest Piotra, który pragnie przeszkodzić w wypiciu kielicha, który dał Mu Ojciec (w. 10-11). Jezus nie tyle zostaje pojmany, ile raczej pojmuje wszystkich. Jak powiedział, to co następuje, jest Jego dobrowolnym wydaniem się braciom. Jest darem miłości, który przyjmują ciemności. Scena w Ogrodzie symbolizuje walkę między światłością i ciemnością. Wynik jest oczywisty, jak w przypadku nocy, która stawia czoło słońcu. Inicjatywa należy całkowicie do Jezusa, światłości świata. On zadaje pytania wrogom, a wrogowie wyznają, że szukają „Nazarejczyka”. Jest to tytuł króla żydowskiego (19,19). Jako król nie podlega procesowi, ale prowadzi proces, a w końcu dokonuje swego sądu.</p>		

Jezus, Nazarejczyk, jest obiecany królem. Wydając siebie ludziom, objawia chwałę i moc Boga miłości. *Kościół* składa się z tych, którzy zrozumieli, że należą do tych, którym wydaje się Jezus.

Poniedziałek

J 18,12-27

2168-2173 Szabat

Tekst podkreśla wyjątkowość Tego, który nigdy nie jest sam, gdyż jest zawsze z Ojcem (por. 16,31n). On, który jest dla wszystkich, ma przeciwko sobie wszystkich, od przywódców do sług, od Żydów do pogan, od Judasza do Piotra reprezentującego każdego ucznia. Inne Ewangelie nic nie mówią o pojawieniu się Jezusa przed Annaszem. Proces przed Kajfaszem jest dla Synoptyków kulminacyjnym punktem objawienia się Jezusa jako Chrystusa i Syna Bożego, co stanie się powodem Jego krzyża.

Wtorek

J 18,12-27

2174-2179 Dzień Pański cz. 1.

Na początku i na końcu Piotr wypiera się Jezusa (w. 17—18.25—27): „NIE--JESTEM” Piotra, który nie rozpoznaje światła „JA-JESTEM”, stanowi ramy zamykające opowiadanie. W drugim kręgu Annasz przesłuchuje Jezusa, który ze swej strony zadaje Annaszowi pytania; następnie, zamiast odpowiedzieć Jezusowi, odsyła Go do Kajfasza (w. 19.24). W trzecim kręgu, określonym przez odrzucenie arcykapłanów, wpisane z kolei w zaparcie się Piotra, Jezus mówi o swym dokonanym objawieniu, stawia pytania tak arcykapłanowi, jak i jego słudze (w. 20—21.23). W centrum stoi policzek (w. 22), widoczny objaw przemocy wobec Jezusa. Po odrzuceniu przez przywódców ludu i ich sług oraz potrójnym zaparciu się Piotra, wejść na scenę także poganie uosobieni przez Piłata: są to różni przywódcy będący do dyspozycji władcy tego świata, którego wszyscy jesteśmy niewolnikami. W takim następstwie opowiadania Piotr jest osobą wyróżniającą się, będącą w kontraście do Jezusa. On, jak wszyscy, nie rozumie Chwały: zrozumie ją dopiero wtedy, gdy uświadomi sobie, że jej nie pojmuje (por. 13,7). Przesłuchanie Jezusa u Annasza dotyczy uczniów Jezusa i Jego nauki (w. 19). Także Piotra zapytają, czy jest Jego uczniem (w. 17.25.26). Jezus odpowiada, że zawsze „przemawiał” (= objawiał) „jawnie”, „przed światem” i „uczył” „w synagodze” i w „świątyni”, gdzie „gromadzą się” „wszyscy Żydzi”, bez mówienia czegokolwiek „potajemnie”. Piotr zapiera się, że jest Jego uczniem, arcykapłan posyła Jezusa do tego, kto może Go zabić, a sługa policzkuje Go: wszyscy, przyjaciele i wrogowie, panowie i słudzy, są przeciwko Niemu. Krąg osób wrogich, które znajdują się wokół Jezusa, wskazuje jak szeroka jest opozycja ciemności (1,10-11). Jedynie ów tajemniczy „inny uczeń” zapowiada los tych, którzy przyjmą Jezusa i staną się synami światłości.

Środa

J 18,28-32

2180-2183 Świątowanie niedzieli

Po przesłuchaniu u Annasza i pobycie u Kajfasza, następuje proces w pretorium. Oskarżycielami są przywódcy religijni; sędzią jest reprezentant imperializmu rzymskiego. Proces jest „polityczny”. Królewska godność Boga, chociaż nie jest z tego świata, jest na tym świecie. Człowiek jest „zwierzęciem politycznym”. Od świata, w którym organizuje swoje życie z innymi, zależy jego realizacja lub jego fiasko. Opis rozpoczyna się od Jezusa wprowadzonego do wnętrza pałacu i kończy wzmianką o Jezusie wyprowadzonym z pałacu na zewnątrz. Wewnątrz — na zewnątrz staje się odróżnieniem teologicznym: wewnątrz znajduje się Słowo prawdy i życia, na zewnątrz wrzask kłamstwa i śmierci koordynowany przez przywódców religijnych. Piłat, jak czytelnik, który śledzi losy Jezusa, przemieszcza się z zewnątrz do wewnątrz i odwrotnie. Wezwany jest do dania odpowiedzi na objawienie, które czuje wewnątrz, a ustępuje z powodu przemocy, jaką dostrzega na zewnątrz. Jest to jedyny sposób na utrzymanie władzy, tego typu władzy, która nie służy prawdzie i życiu.

Intencje do modlitwy

- ✓ Za dusze śp. ks. Marcina Szopińskiego
- ✓ O nawrócenie dla zatwardziałych grzeszników
- ✓ O miłość i jedność we wspólnocie

Ogłoszenia

- 1. Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**
2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona jest w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam. Zapisy przez formularz na stronie internetowej www.miriam.rzeszow.pl.
3. W dniu 04.02.2020 r. (wtorek) o godz. 18.30 w salce Miriam odbędzie się spotkanie diakonii modlitwy wstawienniczej.
- 4. Od dnia 23.01.2020r. obowiązuje zaktualizowany Regulamin korzystania z Pogotowia Modlitewnego dla członków naszej Wspólnoty:**
 - a. Na telefon pogotowia modlitewnego wysyłamy intencje za siebie, swoją rodzinę i przyjaciół, w nagłych potrzebach m.in.: choroby, zagrożenia zdrowia lub życia. Pamiętajmy, że diakonia modlitewna codziennie modli się ostonowo za każdego członka Wspólnoty.
 - b. Za pozostałe osoby, intencje można umieszczać na portalu zywawiara.pl.
 - c. Intencja powinna zawierać imię osoby omdlanej oraz za co konkretnie będziemy się modlić.
 - d. Intencje przesyłamy w godz. od 08.00 do 20.00 (w sytuacji zagrożenia życia, o każdej porze). Max. liczba znaków 160 (1 SMS).
 - e. Nie udostępniamy otrzymanych intencji osobom spoza Wspólnoty.
 - f. Podpisujemy się imieniem i nazwiskiem.
 - g. Intencje ogólne niezgodne z regulaminem nie będą przekazywane (np. intencja Bogu wiadoma).
 - h. Informacje przekazywane są przez Pasterza, Liderów i Animatorów.
 - i. Aktualizacja danych dokonywana jest raz na tydzień.